

ತರಹ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೀ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವೀ. ಆದರೆ, ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜೋಡಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಲ್ಯಾಫ್ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಸಿಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮುಂತಹ ಚೆಲುವಾದ ಹೆಂಡತಿ ಇಡಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಮೆರೆಸಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾ?” ಭುವನಾ ಕ್ರಮೇಣ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವನ ಮೋಹಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಲಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಗಂಡನನ್ನ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಸುಖಿ ತೋಡಕು ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಬಂದು ದಿನ ಮನೆ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳನ್ನ ತೋರೆದು ರಾಮ್‌ಪ್ರಸಾದ್ ಜೋತೆ ಓದಿಬಂದಿದ್ದಳು.

ರಾಮ್‌ಪ್ರಸಾದ್ ಅವಳನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅವಳನ್ನ ರಾಣಿಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅವಳ ಜೋತೆ ಸಿಂಗಪುರ್, ದುರ್ಘೇಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದು. ಇದೇ ಸರದಭ್ರಂಧರ್ಲೀ ಅವಳು ಏರಡು ಬಾರಿ ಗಭ್ರಣೀಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವನು ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡವೆಂದು ಗಭ್ರಪಾತ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅನಂತರ ಅವಳನ್ನ ತುಂಬಾ ಕೀಳಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅವಳನ್ನು ಬೈಕೊಂಡು ದಂಧೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಏದು ವರ್ಷ ನರಕ ಅನುಭವಿಸಿ ಅವಳು ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಪ್ರೇಮಾಳನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದಳು. ಪ್ರೇಮಾ ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದ್ದಳು. ಅವಳೇ ಕೀಶೋರ್ ನಂಬರ್ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಭುವನಾ ದ್ವೇಯಮಾಡಿ ಗಂಡನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದಳು.

“ಯಾರು ಮಾತಾತ್ಮಿಕೀರೂದು?”
“ನಾನು ಭುವನಾ.”
“ಈ... ನೇನಾ? ಹೇಗಿಧ್ವಿನೆಯು?”
“ನನಗೆ ಬದುಕೇ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ?”
“ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ.”
“ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಭೇಡ ಮಾಡಬೇಕು.”
“ನೇನು ಪ್ರೇಮಾ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಮೃತ ಜೋತೆ ಇಡ್ಲಿಯಾಂತ ಗೊತ್ತು. ನಾನೇ ಬಂದು ಭೇಡಿ ಮಾಡ್ತಿನೀ.”

“ಯಾವಾಗ ಬರೀರಾ?”
“ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ಅಂದ್ರೆ 20ನೇ ತಾರೀಕು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಸ್ತೊಂದು ಗಂಟಿಗೆ ಬರೀರಿನಿ” ಮುಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಕಾಲ್ ಕಟ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದು.
ಭುವನಾ ಗೆಳತಿಯನ್ನ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಿದ್ದಳು.
“ಕೀಶೋರ್ ತಾಳೆಯಿಂದ ಮಾತಾದಿದ್ದಾನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವನು ವಿಂಡಿತ ನಿನ್ನನ್ನ ಮನಗೆ

